

[Kai Moltke.]

ministerens erklæring om, at når det drejer sig om langvarigt syge, når det drejer sig om folk med meget små indtægter — og det viser skalaen — så har man ikke, som der stod i boligforliget, afskaffet de andre kommunale hjælpeformer, men da er de fortsat i funktion. Skulle det vise sig, at der er mindste tvivl om, at der til sådanne grupper skal ydes den hjælp, som de trænger til og fortjener, så bliver vi nødt til at overveje at få indført en tilføjelse i lovforslaget ved tredje behandling.

Dernæst til lovforslaget om ændring i loven om boligbyggeri og om landsbyggefonden. Nu forstod jeg på den socialdemokratiske ordfører, hr. Axel Ivan Pedersen, at der var mangt og meget i de ord, som vi fra SFs side har skrevet i vor mindretalsbetænkning, der enten blev fundet upassende eller i alle tilfælde ikke kunne accepteres, således udtrykket „juridisk tvivlsom“, der bruges om lejeforhøjelserne i det sociale boligbyggeri. Må vi nu lige akkurat være her et øjeblik? Dette spørgsmål kunne hr. Axel Ivan Pedersen have diskuteret på et ganske anderledes højtstående plan end med en så ringe repræsentant for socialistisk folkeparti som mig, for lovligheden eller ikke-lovligheden heraf blev jo omtalt af formandskabet for regeringens økonomiske råd og gentaget såvel i februar- som i juni-betænkningen af 1965. Her konkluderede man jo, at gældende normalstatutter, indgåede kontrakter, bandt lejen i nybyggeriet til den omkostningsbestemte leje, og det eneste, man kunne se hen til som en lovligt regulerende faktor, var ejendomsbeskatningen, og ejendomsbeskatningen som vej til regulering på dette område havde man jo lige blokeret gennem et forlig med andre partier her. Når vi altså har talt om en juridisk tvivlsom ordning, så fastholder jeg det, for en ordning, som regeringens økonomiske råds formandskab siger er juridisk tvivlsom i sin konsekvenser, må jeg givetvis også have lov til at tage visse forbehold over for, og jeg synes ikke, ordvalget under disse omstændigheder er overdrevent.

Så til diskussionen om, hvorfor vi er imod forhøjelserne i de sociale boligselskaber. Det er vi, fordi vi hidtil har haft den omkostningsbestemte leje som en traditionel og regulerende faktor. Noget af den omkostnings-

bestemte regulering bibeholdes jo efter den foreslåede ordning; der er bare kommet en vurdering indimellem. Her står vi virkelig over for mysterier i dansk lovgivning. Vurderingen skal fastsætte, hvad der er den rimelige brugsværdi, og hvad der derfor er den rimelige leje. Alle er lige, nogle er bare lidt mere lige end andre. Hvis man vurderer, at huslejen ligger for lavt, så kan den blive sat op, men hvis man vurderer, at huslejen bliver for høj, så kan den ikke sættes ned. Jeg tror, at man i få europæiske parlamenter er nået frem til en så dobbelttydig vurdering som denne, at det, som peger opad i vurderingen, giver mulighed for en lovlig forhøjelse, men det, som peger i retning af regulering nedad, ser man bort fra, det ligger uden for mulighedernes grænse.

Man kunne endda forstå det i lys af trusler om at gå til retten og en masse andet, hvis det drejede sig om privat boligbyggeri, men kan man forstå det her? Ville det ikke have været muligt med lidt mere smidighed og med lidt mere hensyn-tagen til dansk lovgivnings traditionelle former at holde vurderingslejen i de sociale selskaber?

Se, her tænker jeg ganske særlig på, at også formerne for lovgivning jo er undergået en forandring i forbindelse med boligforliget. I det afsnit, jeg citerede af boligforliget, stod der, at alle driftstilskud osv. skulle falde bort. Vi fik dem dog ikke til at falde helt bort, for vi fik i boligudvalget et memorandum fra boligministeren om, at hvis man helt afskaffede f. eks. de gældende m²-tilskud, driftstilskuddene, så ville man komme i en katastrofal situation i mange sociale boligselskaber; derfor skulle der ikke aftrappes med det fulde beløb på én gang, men kun med 4 kr. pr. år. Det var altså en af de ting, der var nævnt i boligforliget, men hvad står der i loven? I lovens §§ 60-62 står der udtrykkeligt, at disse driftstilskud skal aftrappes med 2 gange 1 kr. årlig fra 1. april 1967. Ja men ville det så ikke være praktisk at rette gældende lov, før man begynder at udsende cirkulærer om reguleringer, som dirigerer i retning af det dobbelte? Jeg siger det blot for en ordens skyld, for jeg tror, man helst skal udsende cirkulærer fra boligministeriet, der hviler på klare lovbestemmelser, og at man skal lade være